

ILLA BERE K

BEREKFÜRDŐ

III. évfolyam 3. szám - 2017. november

Negyedévente megjelenő, ingyenes önkormányzati lap

VÁLTOZÁSOK, ESEMÉNYEK A KÖNYVTÁR HÁZA TÁJÁN...

„Megszülettünk, hogy hozzáadjunk valami jót a világhoz.” (Nagy László)

A Kanta Gyula Könyvtárban igen aktív élet zajlott, zajlik mostanában. Az önkormányzat sikeres pályázatának köszönhetően szakmai eszközfejlesztésre, korszerűsítésre 3.149.979 Ft áll rendelkezésre, így többek között szép tiszta falakat, új, szabvány szerinti bútorzatot, korszerű eszközöket, s régi/új bejáratot kap a könyvtár, a székelykapu felől lehet majd megközelíteni. A munkálatok ideje alatt érthetően nem lesz zavartalan a könyvtári ellátás, de könyveket visszahozni, illetve könyvtárközi kölcsönzéseket indítani addig is lehet.

Ha az ünnepélyes átadó időpontjában még nem is maradéktalanul, de folyamatosan kerül majd vissza a polcokra a Verseyhy Ferenc Megyei Könyvtár munkatársai által honosított könyvvállomány. Ennek a feldolgozási folyamatnak köszönhetően minden könyv kap egy vonalkódot, aminek segítségével könnyebb, gyorsabb lesz a kölcsönzés nyilvántartása, a könyvek leltározása, vagy épp a világ bármely pontjáról a mi kis könyvtárunk katalógusának használata.

A könyvvállomány dobozolása, a helyiségek kiürítése és a felújítás október elején kezdődött, szinte egyszerre az Országos Könyvtári Napok rendezvénysorozattal. Ettől

függetlenül – igaz, üresen tátongó polcok között – több programot is kínáltunk a „Csak tiszta forrásból” elnevezésű országos megmozdulás keretein belül. A helyi rendezvények témáját is a víz, a forrás – mint az információ, a tudás, a múlt, a boldogság forrása – határozta meg. A megújulásra váró könyvtár ürességét ellensúlyozták a fürdőtörténeti kiállítás képei. A megbocsátás hete lehetőséget biztosított a könyvtári késedelmek eltörlésére. A legkisebb olvasók papírszínházi meséket nézhetek, illetve diavetítésen vettek részt. Záró programként a megyei felhívás értelmében gyönyörű őszi napsütésben beszélgettem vízzel, könyvtárral, Berekefűrdőről a Délibáb díszkút mellett az arra járó emberekkel.

Tavasszal megkezdődött egy új szolgáltatás, a „KönyvtárMozi” beindításának szükséges lépései. A könyvtár felújítását követően ennek technikai háttere is kiépül majd, s különböző korosztályoknak különböző témájú filmvetítéseket, arra épülő programokat is kínál a könyvtár.

Természetesen az olvasóterem továbbra is otthont ad majd előadásoknak, író-olvasó találkozóknak, óvodások, iskolások számára szervezett programoknak. Jelenleg is zajlik két iskolai osztály részvételével egy olyan olvasás-népszerűsítő programsorozat, melynek

keretében feldolgoznak egy-egy népszerű gyermek- vagy ifjúsági regényt. Remélhetően így azok is közelebb kerülnek a könyvekhez, akik nem szívesen vettek eddig kezükbe olvasnivalót.

A könyvtári élet tehát nem állt meg, sőt a háttérben igen mozgalmasan telik. Bízom benne, hogy hamarosan hírt adhatok a megnyitó időpontjáról, amikor birtokba vehetik az olvasók is a megújult Kanta Gyula Könyvtárat!

Koszna Anita
könyvtáros

LELKI SOROK

Szeretem az őszt! És ha lehet választani, ezt a szép csendes, hosszantartó színes napsugaras időt szeretem. Szeretem az őszi falevelek színeit, ahogy felöltöztetik, még utoljára feldíszítik a fákat. Szeretem a levelek halk susogását, ahogy szinte búcsút vesznek a fától, hiszen tavasztól szoros kapcsolatban együtt éltek. Jó tudni, hogy az ősztől jön a tél, s bár az örökzöldek próbálják elhitetni velem, hogy a természet rendben van, mégis alig várom, hogy itt legyen a tavasz az új élet erejével, apró zöld leveleivel, madárcsicsergésével.

Szeretem a sötét esték idején hallgatni a vadludak hangját, ahogy a sötétben egymással beszélgetve elindulnak, elköszönnének, és majd újra - mint a többiek, a fecskék és a golyák - visszajönnek. Vajon most miről beszélgetnek egymással, mire emlékeznek, jól érezték magukat itt nálunk, szerettek velünk, a közelünkben élni? Remélem! Úgy, ahogy én, ők is várják majd a visszajövetelük idejét.

Járom a temetőket. Nézem a sírokat. A színes falevelek csendesen hullanak a sírokra. Befedik, betakarják a sírt, legyen az puha föld vagy már az elkészített

márványlap. Halkan haladok, nézegetem a feliratokat, olvasgatom a neveket, az évszámokat, a verseket. Az elmúlást hirdetik. Itt a búcsúzás véglegesnek tűnik. De csak tűnik. Mert az élet épp úgy, mint a halál ismeretlen a számunkra. Tünetes, nem tarthatjuk a kezünkben, nem birtokolhatjuk, bár a mi életünk és a mi halálunk. Vigyázzunk nagyon életünkre és halálunkra is, hogy szabadon és boldogan tudjunk élni, és ha eljön az idő, így tudjunk meghalni is. Átkerülni egy olyan határon, ami most itt tart bennünket az életben.

Aztán elérkezem saját szereteteim sírjához. Egyiket a másik után kevés virággal köszöntöm. Érzem, tudom, jó helyen vannak. Testüket a meleg föld takarja. Lelkükön Isten fényének melege pihen. Még kicsit maradok a temetőben, idegen sírokat nézegetek. Idegen temetőt járóknak köszönök. Nem vagyok egyedül. Aztán visszaindulok, lelkemben azzal a nyugodt bizonyossággal, hogy – akár élünk, akár halunk - Jézus Krisztus szeretetébe tartozunk.

Mire kiértem a temetőből, már néhányan felhívtak. Visszahívtak a hétköznapi világába. Az évilágba! A csendből a zajba. És

rájöttem, mennyire szeretem az élet zaját! Szeretem a sárguló leveleket, ahogyan vizesen, a sárral együtt majd az előszobában esnek csak le a cipőmről. Szeretem, ahogy öreg kutyánk földes orrával összesarazza már megint a nadrágomat. Szeretem, ahogy a vakondtúrások tarkítják a füves udvart. Szeretem az öreg fenyőt, ahogy nagy szorgalommal hullatja tűleveleit a csatornába. Mindent, mindent, ami az életre, az itt létre hívja fel a figyelmem. És remélem, szép hosszú lesz az ősztől, még ha a hideg apró szemű eső, az úgynevezett nemszeretem napok is itt lesznek, és mint gyerekkoromban, nyakig csapom a hátamra a sarat. És majd jön a tél, itt lesz ismét a karácsony, és aztán alig várom, hogy jöjjön a tavasz. Csak az idő ne teljen olyan gyorsan felettünk! Mert hát ilyenek vagyunk, mi Emberek. Mindig mást szeretnénk. És sose jó, ami van. Vagy mégis. Remélem, mégis. Mégis jó lesz újra és újra egymással találkozni, örülni az életnek, mosolyogni egymásra, és legalább annyit mondani: jó napot kívánok!

Dr. Csoma Judit Margit
református lelkész

OKTÓBER 6.

2017. október 6-án került sor az aradi vértanúk tiszteletére rendezett megemlékezésre. Az ünnepi beszédet Székely Ernő úr, testvértelepülésünk polgármestere tartotta. Majd kezdetét vette a koszorúzás a Kopjafánál.

Berekfürdői Községi Önkormányzat nevében Molnár János polgármester és Szabóné Magyar Anikó, Berekfürdő Intézményei nevé-

ben Perge József igazgató úr és Székely László képviselő úr, Berekfürdő Kertészetének nevében Karsainé Erős Ilona,

a berekfürdői lakosok nevében Sinka István és Kocsis Lajos, az Őszikék Nyugdíjas Klub nevében Gyűjtő Sándor és Fodor Sándor, a Napsugár Nyugdíjas Klub nevében Vincze Lászlóné és Kiss Józsefné, a Bereki Kertbarátok Köre Egyesület nevében Györfi József, az Idegenforgalmi Alapítvány nevében Geréné Papp Ilona és Oláh Piroska koszorúztak. A megemlékezést Pásztorné Puskás Mariann szavalatával, Dajka Mihály tárogatómuzsikával színesítette.

Hosszu Zsanett

BEMUTATJUK... MÉSZÁROS ZSUZSANNÁT

Az egyik legcsodálatosabb dolog megtanítani a kis elsősöket írni-olvasni-számolni, s ezzel hozzáférhetővé tenni számukra három, csak az emberre jellemző tudást, melyek által később újabb ismereteket, információkat szerezhhetnek, jobban eligazodhatnak az életben, a világban.

Mészáros Zsuzsanna, a Veress Zoltán Általános Iskola intézményvezető-helyettese, mint tanítónő már 5 osztályt indított el a tudás útján.

- Hogyan emlékszik vissza saját elsős élményeire?

- Kunmadarason iskolaotthonos rendszerben tanultam két Magdika nénitől, anyától és lányától. Tetszett, ahogy remekül kiegészítették egymást: egyikük szigorúbb volt, másikuk lendületesebb. Az csak később érlelődött meg bennem, hogy én is tanítani szeretnék, mint ők, s ma is azt gondolom, hogy nem is csinálhatnék mást, ehhez értek.

- Melyek voltak a kedvenc tantárgyai?

- A magyar irodalom - melyből az olvasás szeretete maradt meg -, valamint a rajz és a földrajz.

- Hol érettségizett?

- A kunhegyesi Nagy László Gimnáziumban, aztán a Szent István Egyetemhez tartozó jászberényi tanítóképzőbe kerültem. Már gyerekkoromban horgoltam,

kötöttem, ezért technika-életvitelre szerettem volna szakosodni, de mivel az épp abban az évben nem indult, ezért a rajz és vizuális kultúra mellett döntöttem.

- Ekkor került a képbe Berekfürdő.

- Igen, a 3-4. évfolyam kihelyezett tanítási gyakorlatait itt végeztem Herczeg Károlyné Irénke kezei alatt. Nagyon sokat tanultam tőle, kitűnő nevelője volt a tantestületnek. Aztán 2003-ban 4 hónapig óraadóként rajzot tanítottam a felsőben, majd a következő év januárjától e mellett már a másodikosokat is taníthattam.

- Új lehetőségeket hozott az életében a 2009/2010-es tanév.

- Ekkortól már igazgató-helyettesként dolgozom, bár sajnos emiatt nem tudok rajzot tanítani. Volt egy kis csoportom, akikkel délutánonként alkottunk. Velük 2013-ban Milánóba repültünk, hogy láthassuk da Vinci Utolsó vacsora című freskóját.

- Van olyan iskolai projektje, amire szívesen emlékszik?

- A „KUL-túra” kirándulást én találtam ki 7 éve, amikor is egy-egy városban mozi- és színházlátogatáson veszünk részt a gyerekekkel. Jártunk például Budapesten a Művész Moziban, illetve Debrecenben a da Vinci kiállításon.

- Vagyis nagyon szereti a filmeket.

- Annyira, hogy „hobbiból” elvégeztem a Debreceni Egyetem Szabad Bölcsészet – Esztétika szakát, azon belül filmelméletet és filmtörténetet tanultam 3 évig.

- Nem hagyhatom ki: van kedvenc filmje, s miért éppen az?

- Pedro Almodovar: Túsarok c. filmje az első évek óta. Nagyon szeretem a képi világát és azt, ahogyan az emberek közötti kapcsolatokat ábrázolja.

- Mivel tölti kevéske szabad idejét?

- Sok dolog érdekel: az utazás, az olvasás, a nyelvtanulás, a kerésszkedés és a zene.

- Lássuk csak sorjában. Ha utazás, akkor...

- ...Olaszország. Szenvedélyesen szeretem gyermekkorom óta. Baráti társasággal járok szebbnél szebb tájakon. Itáliában megfogott a hangulat, a kultúra, az ételek. Szeretek sütni-főzni is, a profiterol az egyik kedvencem, meg a halak és tengeri herkentyűk.

- Ha olvasás...

- ... akkor a Tüskevártól Hemingway-ig minden szépirodalom és az útikönyvek. Amikor itt a suliban a Tüskevárat olvastuk Fekete Istvántól, berendeztünk egy sarkot bereknek, szalonnáztunk is. Igazi projekt munka volt hatalmas közösségformáló erővel. A nyáron Nápolyban egy antikváriumban Hemingway: Akiért a harang szól c. művét vettem meg olasz nyelven.

- Merthogy e nyelvet is szereti, társalgási szinten beszéli.

- Egyik célom, hogy középfokú nyelvvizsgát tegyek majd belőle. Nagyon fontos dolognak tartom a nyelvtanulást.

- Olaszországhoz köthető a kerésszkedés is.

- Imádom a mediterrán növényeket, leanderből is többféle színnűt sikerült már összegyűjtenem. Kikapcsol a kertem művelése, felér a sporttal.

- Zárjuk a sort a zenével.

- Számomra igazi feltöltődés a barátokkal egy jó rock koncerten, fesztiválon részt venni. De ha csak otthon vagyok, akkor is mindig lennie kell valami háttér muzsikának.

Zsuzsiban igazán sokoldalú embert ismertem meg. A gyerekek között végzett munkájáért 2014-ben a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ emléklapját vehette át. „Benned égnie (kell) annak, amit lángra akarsz lobbantani”- olvas tam rajta Szent Ágoston üzenetét. Égjen benne sokáig ez a tűz!

Kóródi Lászlóné

TESTVÉRVÁROSI OLASZORSZÁGI PROGRAMOK

Gabriele Astolfi Polgármester Úr meghívására 2017. augusztus 12-én reggel 5 órakor indult útnak a Berekfürdői Hagyományőrző Néptáncsoportból 8 fő és az önkormányzat, polgármesteri hivatal képviselőjében a 4 fős delegáció.

Az út nagyon hosszú volt, este 9 óra körül fáradtan értünk Atriba. Nem kértünk vacsorát, mivel a nagy távolság miatt nem lehetett tudni, hogy mikor érünk oda pontosan. Mégis az olasz tolmács (Komáromi Szilvia) és a Közgyűlés elnöke (Dino Centorame) várt bennünket és vacsorával fogadtak. Már akkor nagy rendezvény volt a városban és az árusoktól több adag finomságot hoztak, ami azért nagyon jól esett mindenkinek a hosszú út után. Volt paella, sült hal, rák, nyáron sült bárány és egyéb olasz étel.

A kedves fogadtatás és a finom vacsora után elkísértek bennünket a szálláshelyekre. Sajnos Atri városában már nem tudták megoldani mindenki elszállásolását, ezért 4 fő a közeli Silvi városában, egy kempingben kapott helyet.

Másnap a reggeli (kávé, péksütemény) után megbeszéltük a programot, majd ebédeltünk, ami nagyon kiadós volt: paradicsomos térszta, grillezett hús, sült burgonya, saláta és sütemény. A délutáni szabad programot kihasználva lementünk a tengerpartra. Nagyon jól érezte magát mindenki a kellemes hőmérsékletű tengerben, a nagy hullámok között és a ragyogó napsütéses, homokos parton.

Hétfőn óriási kirakodó vásár volt, majd délután a meghívottak és a helyiek korhű ruhákban végig vonultak a városon, jelezvén a másnapi ünnepséget. A tolmács kérésére a berekfürdői táncosok és a delegáció 2-2 fője is beöltözött. A kis utcák fel voltak díszítve, esernyők lógtak a levegőben, mindenhol gyertya égett, nagyon hangulatos volt az egész város. Este a

tolmácsunk vezetésével egy korhű előadást tartottak, aztán a Pécsi Ítéltábla Kórusának előadása volt a Városháza aulájában.

Augusztus 15-én Nagyboldogasszony (Mária) mennybemenetelét ünnepelték. Rengeteg turista érkezett a városba, nagy tömeg volt, mégis zökkenőmentesen zajlott az egész rendezvény. Nagyboldogasszony napja sokfelé búcsúnap: a moldvai csángó magyarok ezen a napon virágot, gyógynövényt szentelnek, hogy ennek füstjével kezeljék a betegeket. A Muravidéken „dologtiltó nap”, nem szabad sütni, mert a tűz kitör a kemencéből. A Drávaszögben azt tartották, hogy ezen a napon keresztet kell vágni a gyümölcsfába, hogy egészséges legyen, és sokat teremjen. A két Boldogasszony-ünnep köze, vagyis Nagyboldogasszony (augusztus 15.) és Kisboldogasszony vagy Kisasszony, vagyis Mária születésnapja (szeptember 8.) varázserejű időszaknak számít, ekkor kell szedni a gyógyfüveket, ki kell szellőztetni a hóbárt, a téli holmit, a ruhafélét, hogy a moly bele ne essen. A búzát is ekkor kell megszellőztetni, hogy ne legyen dohos, és ne essen bele a zsizsik. A hiedelem szerint az ebben az időszakban ültetett tyúk az összes tojását ki fogja költeni.

Reggel egy felvonuláson vettünk részt: 9 bivaly fogatú feldíszített kocszi után vittük a Berekfürdő táblát és a táncosok már

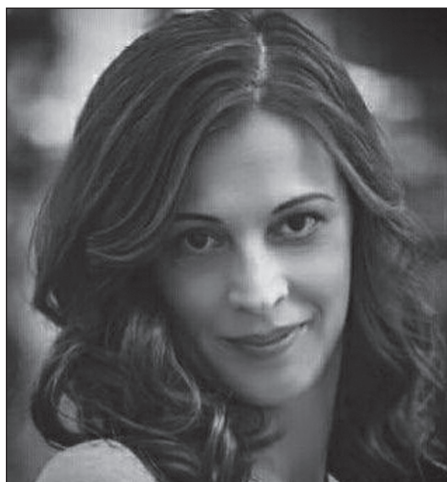
magyaros ruhában vonultak. 1-1 téren megálltak és táncoltak a közönség legnagyobb öröme. Mindenütt nagy tapssal viszonzták a bemutatót. Helyi csoportok, táncosok, zászlódobálók is érdekes, látványos műsorral szórakoztatták a közönséget. Nem csak helyi táncosok léptek fel az esti műsoron, hanem több nemzetiség is, köztük a mi táncosaink, akik nagy sikert arattak. A kint üdülő, illetve élő magyarok is odajöttek gratulálni és nagyon örültek, hogy magyarok is felléptek. Ezt követően misét tartottak és megnyitották a kaput az Atri katedrálison. Aki ezen áthaladt, áldásban részesült. Este díszvacsora volt a főtéren. Óriás pizzát kaptunk, ami szinte akkora volt, mint az asztal szélessége. Nem maradhattunk sokáig az utolsó este, mert másnap korán kellett kelni, hogy időben el tudjunk indulni, így a köszönő- és búcsúajándékok átadása után visszaindultunk a szállásokra.

Jól éreztük magunkat, sok szép látnivaló volt, és nagyon figyelmes volt a kísérlőnk. Igaz, nem tudott magyarul, angolul is nagyon keveset, de végig velünk volt és törődött velünk!

Köszönetet mondok a delegáció és a táncosok nevében Berekfürdő Község Önkormányzatának, hogy ott lehetünk ezen a felejthetetlen olaszországi kiránduláson!

Vargáné Vadai Judit

ÉVA ÓVÓ NÉNI

- Kérem, meséljen a gyermekkoráról!

- Horváth Évának hívnak, Bucsai község lakója vagyok. Általános iskolai tanulmányaimat a Bucsai II. Rákóczi Ferenc Általános Iskolában végeztem. 1997-ben felvételt nyertem a gyulai Göndöcs Benedek Népművészeti Szakközépiskolába, ahol 4 év után érettségit, valamint szakmát szereztem gobelinkészítő – szőnyegszövő és -javító szakon. Sikeres felvételi után kezdhettem meg a főiskolai tanulmányaimat az akkori Tessedik Sámuel Pedagógiai Főiskola Kar óvodapedagógus szakán Szarvason. 3 év után sikeres államvizsgát tettem, diplomámat átvehettem. Ezt követően Békéscsabán részt vettem egy 1 éves felnőttképzésben, tanúsítványt kaptam; végzettségem: népi játszótér foglalkozás-vezető.

- Hol dolgozott eddig?

- 2013 szeptemberében pályázatot nyújtottam be a Bucsai Óvodához óvodapedagógus munkakör betöltésére, amit sikeresen megnyertem. A Kertészszigeti Tagintézmény óvodapedagógusa lettem, gyakornoki minősítésben. Ekkor kezdtem meg tanulmányaimat a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógiai Fő-

iskola Kar közoktatási vezető, pedagógus szakán. 2 év után sikeres szakvizsgát tettem kitűnő eredménnyel. 2015. november 20-án sikeres Pedagógus I. vizsgát tettem. Minden évben több továbbképzésen is részt veszek, gyarapítom tudásom mind elméletben, mind gyakorlatban.

- Mit csinál szívesen szabadidejében?

- 2015 tavaszán tagja lettem a Bucsai Kézműves és Hagyományőrző Egyesületnek, foglalkozásokban, nyári táborokban veszek részt. Idén februárban az a megtiszteltetés ért, hogy elnökségi tagnak választottak. Gyermekkorom óta szeretem és érdekel a hagyomány, a népművészet, a népi játékok készítése, illetve játszása, a néptánc. A néptánc végigkísérte eddigi életem, minden élethelyzetben sikerült valamilyen formában gyakorolnom, táncolnom. Tagja vagyok a Bucsai Felnőtt Rozmaring Néptáncsoportnak. Igaz még csak hobbi szinten, de annál nagyobb lelkesedéssel aktívan részt veszek próbákon, táncházakban.

- Sok kisgyermekes szülő ismeri községünkben. Mit tud megvalósítani az óvoda keretein belül?

- Jelenleg Berekfürdő Községi Önkormányzat Csicsergő Óvoda megbízott vezetője vagyok. Munkámat hivatásként élem meg. Céлом, hogy egy olyan óvodába jöhessenek minden reggel a gyermekek és a szülők, ahol családias légkör fogadja őket, ahol kedvesség és tisztelet övezi mind a gyermekeket, szülőket, pedagógusokat és az óvoda valamennyi ott dolgozó alkalmazottját. Céлом a Pedagógiai Programunk minőségbeli megvalósítása. Óvo-

dapedagógusaink felkészültek, kreatívak, gyermekcentrikusak, elsődleges helyen számukra a gyermek áll. További célom, hogy megismertethessem az óvodás gyermekekkel a népi hagyományok számukra felfedezhető világát, táncát, játékeit. Ennek érdekében alapítottuk meg az óvoda keretein belül a Csicsergő Óvoda Néptáncsoportot Schmotzerné Varga Erika kolleganóm közreműködésével. Heti 1 alkalommal tartunk foglalkozásokat a vegyes néptáncsoportnak. A közös munkát az „Így tedd rá” elnevezésű továbbképzésen szerzett tapasztalatainkkal és élményeinkkel színesítjük. 2017 áprilisában a „Hímzett kötény, kiscsizma” óvodásoknak meghirdetett néptáncversenyen mutathatták meg elsőnek a szerzett tudásukat óvodásaink, ahol bronz fokozattal jutalmazta a szakértő zsűri a gyermekeink odaadó és kitartó munkáját. A sikereink után a Berekfürdői Önkormányzat, illetve a Művelődési ház több ízben is felkérte intézményünket, hogy színesítsük rendezvényeiket a néptánc koreográfiánk bemutatásával. Ebben a nevelési évben is aktívan folytatjuk a megkezdett munkát és célunk, hogy mind a település, mind a környék megismerhesse a berekfürdői óvodások kiemelkedő hagyományőrző munkáját. 2017 szeptemberében sikeresen megvalósítottuk egy, a gyermekek számára kialakított udvari faerőd kivitelezését, amivel tovább színesíthetjük a gyerekek mozgáskultúráját, szórakozását.

Gratulálunk ehhez a szép életúthoz és további sok sikert kívánunk pályáján!

EGY NEMZETKÖZILEG ELISMERT KIÁLLÍTÁS BEREKFÜRDŐN

Talán nem minden lakos van tisztában azzal, hogy településünk ad otthont egy Európában is egyedülálló kiállításnak. Mi adja a gyűjtemény egyediségét és miért érdemes fölkeresni, ajánlani ismerősöknek, barátoknak?

A Szovjet repülőtér titkai kiállítás már hat éve, 2011 óta van jelen Berekfürdőn, s a Polgármesteri Hivatal és a Tourinform Iroda Üzemelteti. Tulajdonosa Vándor Károly repülő szakíró és kollegái. A múzeum a szovjet légierő Kelet-Európai történetét mutatja be. Ehhez hasonló tematikus gyűjtemény még Oroszországban, vagy Németországban és Lengyelországban sincs!

A gyűjtemény apropóját az adja, hogy tőlünk mindössze négy kilométerre található egy olyan repülőtér, ami egykoron a szovjet hadsereg harmadik legnagyobb, Szovjetunió kívüli bázisa volt! A helyi lakosság sokat látott (és nyilván szenvedett is) a bázis jelenléte miatt, de sok barátság és jó kapcsolat is kötődött azokban az időkben. A környékeliek között is számos legenda, történet terjedt el a föld alól felszálló repülőgépekről. Sokan tanúi voltak a repüléseknek, éjszakai légi fotózásoknak, vagy a nádudvari lőtéren végzett bombázásoknak.

A gyűjtemény teljes részletességgel bemutatja, hogy mi is volt valójában a kunmadarasi, illetve a többi szovjet repülőtér, hol, milyen alakulatok voltak. Teszi mindezt teljesen ideológia- és politikamentesen.

A múzeum szobái, folyosója tele van olyan korabeli fényképekkel, amikért 1990-ig bizony komoly börtön járt. Megismer-

jük a pilóták mindenféle repülő ruházatát, egyenruhát, sisakjait, de a földi állomány és a sorakatonák bemutatása sem marad ki a sorból. A legnagyobb érdeklődésre számot tartó rész a különféle repülőbombák és rakéták bemutatása mellett az atomfegyverek kérdése. A kiállítás számos dokumentummal bizonyítja ezen fegyverek itt létét, sőt, két darab olyan bombamakkal is rendelkezik, amivel a pilóták a valódi atombombához hasonló bomba dobását imitálhatták, természetesen atommentes változatban.

A kiállítás ad otthont hazánk egyik legszebben felújított Mi-24-es harci helikopterének, ami nem mellesleg a világ legelső, exportra gyártott ilyen helikoptere! Az egyik szobában e mellett egy teljes MiG-21-es vadászgép kabinját is láthatják, ahol még a katapultülésbe rejtett túlélő készlet is bemutatásra kerül.

A kiállítás szervezői minden évben több Nyílt napot is szerveznek, ahol ismert pilóták, szakértők előadása mellett a kiállított helikoptert is közelebről szemügyre veheti a közön-

ség, sőt, akár helyet is foglalhat a pilótakabinban!

Javasoljuk, hogy aki még nem tette, feltétlen keresse föl a múzeumot, hogy saját szemével győződjön meg a bemutatott tárgyak érdekességéről, s javasolja minden ide látogató ismerősének.

A múzeum nagy érdeklődést tudhat magáénak: köszönhető ez részben a helynek, részben pedig annak, hogy mindenhol háromnyelvű feliratok (magyar mellett angol és orosz) kalauzolják a látogatót. Sok látogató külföldről és az ország nyugati részéből érkezik csak azért, hogy megtekintse a gyűjteményt, s ezek az emberek gyakran itt maradnak, hogy még további egy-két napot eltöltsenek itt ezzel, a helyi vállalkozók és a fürdő forgalmát emeljék. De természetesen ez visszafelé is remekül működik: sok, a fürdőben időző vendég keresi a helyi programlehetőségeket, s ezek között kiemelt szerepet foglal el a kiállítás.

Vándor Károly
www.soviet-airforce.com
<https://www.facebook.com/SovietAirforceMuseum/>

Baranyai Julianna *„Én nem tudok írni, csak olvasni. Tíz-tizenkét éves koromig minden évben új tanyán voltunk.”*

Az asszony azt mondja:

„Én a páromnak második felesége voltam. Harmincegy évig élünk együtt, de nem voltunk megesküdve. Rápolti József volt, 1914. november 27-én született. Ez a házsor mind Rápolti-föld volt, de egészen Madarasig. Földműveléssel foglalkoztak. Tanyavilág volt, itt végig szőlő volt, és csak három tanya. Nekünk is olyan széles a nagy porta, hogy győzzük csinálni! Ez a porta maradt meg neki. Amikor én idejöttem, már csak egy tehene volt. Se ló, se semmi.

Édesapám Baranyai Károly volt, édesanyám Puskás Zsuzsanna. Ők még a múlt században születtek. Ilyen tanyások voltunk. Kilencen voltunk: három fiútestvérem meghalt nyolc, kilenc és tizenkét évesen. Már csak négyen vagyunk. Én is olyan beteg voltam akkor, amikor őket temetgették, hogy a világról se tudtam. Még akkor Kiss Mihály volt a szegények orvosa, napon kellett feküdnöm. Egy nővérem felakasztotta magát, rossz élete volt a férjével. Károly volt a legidősebb, akkor még élivel vol-

tak rakva a téglák az udvaron, hogy el tudjunk menni az udvaron, és ő úgy halt meg, hogy elesett, megütötte magát. Másodiknak született János, aztán Margit, én, Erzsébet, László és Pista, az ő haláluk után a másik Laci és Zsuzsanna.

Hogy mi bajom volt, soha nem tudták meg. Nyolcévesen az iskola abbamaradt, én nem tudok írni, csak olvasni. Tíz-tizenkét éves koromig minden évben új tanyán voltunk. Kilencévesen én már tehenekeket őriztem, libát pásztoroltam. Mentek a vízbe, én meg félttem a békáktól... Anyámnak egy piaci ruhája meg kötője volt, a cipőjét odáig kezében vitte. Nekünk két ruhánk volt, ha a hétköznapi este kimosta, reggel felvettük. Cipőnk se volt. Szegény apámnak is csak úgy volt inge, hogy csak előlről mutatott, háta nem volt, az izzadság leette.

Rengeteget szedtünk markot. A lábam szárát kiverte a gaz, pláne ha acatos volt. Jó gazda volt, aki aludt-tejet adott. Aratáskor csak az etető meg a kévevágó kapott ebédet, aki elvágta a madzagot, hogy a gépbe

ne kerüljön, és eltették a következő évre. A vízicibere víz, cukor, ecet, paprika és kenyér volt, én most is sokszor megcsinálom magamnak, de a gyerekek nem eszik.

Az uram apja Vajó Rápolti Lőrinc volt, ezt a tanyát örökölte, mint valamikori gazdaggyerek. A téesszől nem zárták ki, én az ő munkaegységére dolgoztam. Az uram elment építkezésre, elment az üveggyárba. Csiszoló volt, szilikóvizet kapott, de a szívével is baj volt. Három Rápolti fiú van. Az uram felesége a tizenhét éves fiúval elment Pestre, ő József volt. Az én fiaim Lőrinc és László. Lőrinc kertész a fürdőben, velem lakik, László tanyán gazdálkodik. Nem mentek tovább (tanulni), pedig mondtam nekik.

A családi munkaegység nem számított, én a drégelypalánki üdülőlőből jöttem nyugdíjba. Azelőtt sokan nyaraltak itt Nógrád megyéből, én még szoktam álmodni a Szondi-konyhával, ahol főztek nekik. De nem bírom azt a kis nyugdíjamat élvezni. Nem így képzeltem el az életemet.”

Zborai Sándorné *„Mikor idejöttünk, itt folyt a patak, még halak úszkáltak. Tiszta volt a levegő.”*

„Az én édesapám kubikus volt, azután tsz-tag lett és vízör. Édesanyám Majláth Mária háztartásbeli. Mi öten voltunk: én születtem először, utánam Katalin (1941), Imre (1943), Margit (1945) és Pál (1947). Nyáron kivittek tanyára, kint is hagytak. Dolgoztam iskola után, először a szülőknek, utána portára mentünk földosztáskor. Én tizenhét évesen milyen sokáig könyörögtem, hogy a karcagi malomba mehessek!

A férjem, Zborai Sándor Abaújszántón született, 1935. április 26-án. Infarktusból halt meg, negyvenkilenc évesen. A malomszerelő vállalatnál dolgozott Karcagon 1960-ban, ez munkahelyi ismerettség volt. 1961-ben háza-

sodtunk össze. Két gyerekünk született Karcagon, Erzsébet (1962. január 23.) és János (1970. október 20.). Ezt a házat még az előző tulajdonos húzta fel. Sátorbetűs szoba-konyha-spájz volt félkészen, csak tető alatt volt. Mi az 1970-es években költöztünk ki, mert a férjem eleinte kijárt az üveggyárba. Mikor idejöttünk, itt folyt a patak, még halak úszkáltak. Tiszta volt a levegő, nem is volt autó. Nem volt az a hajszolt élet még.

Megvolt, hogy ebben a ruhában dolgozni járok, ez volt az ünnepi ruhám, ez meg az itthoni. Ami ünneplő volt, ma sem tudom befogni. Nyugdíjas vagyok, és hat fajta gyógyszert szedek vérnyomásra, szívre, ízületekre, de tartok még disz-

nót és nyolcvan csirkét.

Erzsébet lányom kereskedő szakiskolát végzett a nyolc általános után. A férje, Vajó Rápolti László gazdálkodó, itt laknak az utca túloldalán, de legénykorából van egy magántanyája is, ahol állattartással foglalkozik, és kihordják a házakhoz a tejet. Három gyerekük van, Erzsébet (1985), László (1988) és Anita (1995).

János fiam a nyolc általános után Tatán járt szakiskolába, és most lótenyésztő. Másoknak dolgozik, mert nem volt rá lehetősége neki, hogy vállalkozzon. Mert milyenek a mai vállalkozások? Elindul, be-fuccsol.”

Keresztes Ágnes

HORGÁSZHÍRADÓ

NYÍLT AFRIKAI HARCSAFOGÓ VERSENY

2017. augusztus 19-én rendeztük meg a már hagyományos nyílt afrikai harcsafogó versenyt, amelyre 55 fő nevezett be az ország minden részéből. A vendéghorgászok száma 31 volt. A 2800 Ft-os nevezési díjért röviditállal, birkapörkölttel, sörrel és üdítővel vendégeltük meg mindannyiukat.

A versenyt megelőző napon 440 kg afrikai harcsát telepítettünk átlag 2-3 kg-os súlyban. A megmértetés napján igen meleg volt, ami nem kedvezett a versenyzőknek, mert ilyenkor a harcsák a nap-sütés elől behúzódnak az árnyékos

nádasba. Így is szépen összejött az összfogás, ami 261 kg volt.

Az első hat helyezettet díjaztuk az indulók közül, illetve a legnagyobb halat fogó versenyzőt. Az első Bana Tibor lett (Berekfürdő) 41,9 kg-mal, a második helyezett Kerekes Dávid vendéghorgász 32,2 kg-os súllyal, a harmadik pedig ifj. Molnár György, mint vendég 28,9 kilogrammos fogással. A legnagyobb afrikai harcsát (6,6 kg) is utóbbinak sikerült horogra akasztani. Természetesen a kifogott halak visszakerültek a tóba. A díjazottak oklevelet, érmet és horgászfelszerelést kaptak.

Szeptember 28-án 3200 kg háromnyaras pontyot telepítettünk az egyesület vizeibe, ami 150 kg halat jelent hektáronként.

Karsai János
HE-i elnök

TÖKFESZTIVÁL

2017. október 21-én 14 órától került megrendezésre a Tökfesztivál Berekfürdőn a Bod László Művelődési Házban. A főként gyermekes családokat csalogató rendezvényen idén is számos szórakoztató program, foglalkozás közül választhattak a kedves ér-

deklődők, mint például a töklámpás-faragás Rácz-Túrkevei Lajos vezetésével vagy a Művelődési Ház munkatársai vezetésével zajló kézműves foglalkozás, az arcfestés és a csillámtetoválás. A nagy játékokban kifáradt apróságok Koszna Anita

könyvtáros mesesarkában pihenhettek meg.

A rendezvényen sült tök, meleg tea és forralt bor melengette a résztvevőket. A tea elkészítésében Auer Mihályné, a forralt bor elkészítésében Dr. Kenyeres Imre

volt a segítségünkre. A rendelkezésre álló tököket Berekfürdő Kertészete biztosította, a tök sülését a Touring Hotel bonyolította.

Köszönjük a segítők odaadó munkáját és a résztvevők jókedvét!

Hosszu Zsanett

FORMÁK VILÁGÁBAN

Október 7-én közös kiállítás nyílt a kunmadarasi József Attila Művelődési Házban, melyen Kocsis Lajos munkáit is bemutatták. Ő a megnyitón felkérésre énekelt is. Kevesen tudják, hogy Lajosról pályamunka készült Formák és hangok világa címmel 2013-ban, mely az Őseink nyomában elnevezésű területi versenyen I. helyezést ért el. Ebből közlünk most részleteket.

„– Az akkori rendszer szerint 1965-ben kezdtem el dolgozni a helyi üveggyárban faesztergályos tanulóként. A hatvanas éveiben járó Nagy Miklós bácsi keze alá kerültem. Így lettem formakészítő faesztergályos.

- *En erről a szakmáról semmit sem tudok.*

- Ugy képzeld el, hogy eleinte kézi erővel, később villás targoncával egy-egy több mázsás bükk farönköt beemelték egy nagy vizes medencébe, majd áztatás után kézzel, szinte belebújva faragtuk-esztergáltuk ki belőle a leendő üveg tárgy formájának negatívját. Csak úgy fröcskölt a nedves fűrészpor, a faforgács. Hogy a forró, 1200 fokok üveg ne égessen szét, száradás közben ne vetemedjen meg, nedvesen kellett tartani a fát.

- *Az interneten fából faragott használati tárgyakat láttam, amelyeket Lajos bácsi készített.*

- Azok egy kiállítás képei. Az úgynevezett forgástesteket szabadidőmben készítettem. Tasi József nemzetközileg is elismert díszmű esztergályos műhelyében is megfordultam. A formák világa

már akkor megfogott. Ha meglátam egy darab nemes fát, már azon gondolkodtam, mit lehetne kihozni belőle. Megmunkálás után gyönyörű az erezetük.

- *Mit tetszik nemes fának nevezni?*

- Csodaszép a bükk, a dió, a mahagóni (ezt külföldről kapom), a kőris, a jávor, a japán akác, de a hétköznapi cseresznye, körte, eperfa is.

- *Milyen tárgyakat tetszett készíteni először?*

- Gyertyatartókat, fapoharakat, fakupákat. Aztán fűszertartókat. Ami a mindennapi élethez kell. „A kunsági emberben mindig élt a szépség iránti igény”- nyilatkozta egyszer Csíkos Sándor. Én is így gondolom. Aztán ezeket a tárgyakat meglátva (Ökrösné) Bartha Júlia arra biztatott, hogy mutassam meg őket a nagyközönségnek. Szolnokon, a megyei művelődési házban került erre sor 1984-ben.

(...) 1994-ben a Néprajzi Múzeumba, az Országos Népművészeti Kiállításra is eljutott néhány munkám. Közben az Iparművészeti Vállalatnál zsűriztettem a munkáimat, vitték is őket kiállításra. Frankfurtból például egy se került vissza...

- *És itthon, Magyarországon?*

- Múzeumok felkérésére emléklapokhoz díszdobozokat készítettem. Györfi Sándor Munkácsy-díjas szobrászművész és öccse, Lajos, aki szintén szobrász is erre kértek fel. De már többre vágytam. Népi iparművészként is szerettem volna megméretni magam. Fiókos tükröket, törülközőtartókat, függönytartókat, fatányérokat, csipkeverő orsókat készítettem. 1987-ben és 1994-ben megyei nívódíjat kaptam. Boldog voltam, hogy az egyiket a kisújszállási Papi Lajos szobrász művésztől, mint zsűri elnöktől vehettem át. 2001 januárjától népi iparművészként alkothattam. A budapesti Magyar Művelődési Intézet állított ki róla igazolványt.

- *Hatalmasak ezek a vésők és borotvaélesek. Műhelye nagy részét fa foglalja el.*

- Így van. A kapott vagy vásárolt anyagot a kellő méretre szeletem, 4-5 évig szárítom őket.

- *Az sok!*

- Előrelátónak kell lenni... Akkor egyszer csak elveszem, forgatom, nézegetem, mi is legyen belőle, mit látok meg benne. Aztán már formázom is.”

FALUNAP

2017. szeptember 9-én került megrendezésre a Falunap Berekfürdőn. Évről évre igyekszünk ebben az időszakban megvalósítani a rendezvényt, hiszen 1991-ben szeptember 8-án került sor arra a népszavazásra, mellyel településünk lakói döntést hoztak arról, hogy Berekfürdő új, önálló közigazgatással rendelkező község legyen. Minden évben, így ez évben is a falu apraja nagyjának bemutatkozásával változatos programokat állítottunk össze.

Már reggel kezdetét vette a főzés, illetve a kézműves vásár, a gyermekek számára a légvár, kézműves foglalkozás és az ingyenes csillám tetoválás.

Berekfürdő Község Önkormányzata pusztapörkölttel és Berekfürdő Kertészete jóvoltából főtt kukoricával készült a lakosok számára, melynek elkészítésében a Banyi Halászcsoport csapata, Borsós Zsolt és Galaczi Antalné voltak segítségünkre. A Bereki Horgászegyesület pedig helyben fogott halból készített halászlével kedveskedett.

Kosza Anita meseolvasással várta a Könyvtár standjánál a gyerkőcöket, a Dániel Farm munkatársai pedig lovas-kocsikázással szórakoztatták a résztvevőket. Tizenegy órától indulnak a programok a színpadon. Elsőként a Berekfürdői Csicsergő Óvoda gyerkőceinek műsorát láthatták a kedves vendégeink, majd negyed tizenkettőtől a Dalma Dance Club berekfürdői tagozata következett. Őket követően déltől a Nádirigó népdalkör mutatkozott be, negyed egytől pedig Barkóczi Zoltán kíséretével Márkus Ica nótaműsorát láthatták-hallhatták.

A hivatalos megnyitó ünnepség egy órákor kezdődött, mely során Molnár János polgármester úr köszöntötte a jelenlévőket és mondta el e nappal kapcsolatos gondolatait, s értékelte az elmúlt egy év történéseit. A megnyitó keretében Berekfürdőért-díj került átadásra. A díjat Kocsis Csaba, a Körmendi Lajos Irodalmi Tábor művészeti vezetője vehette át Berekfürdőért és az író táborért végzett áldozatos munkájáért. Díjazottunkat az egyik táborlakó, Vári Fábrián László József Attila-díjas kárpátaljai költő méltatta. Ugyanekkor Györfi József, a Bereki Kertbarátok Köre Egyesület képviselőjében kihirdette „A legszebb konyhakertek” helyi nyerteseit Kovács Lajos és Kovács Lajosné személyében.

Negyed kettőtől a Jártató zenekar kíséretével a Berekfürdői Hagyományörző Néptáncsoport műsora következett. Fél háromtól Szent László vitézei Középkori fegyverbemutatóval, gyerme-

keknek szóló középkori játszóházzal, ostromjátékkal a lovagi korba varázsolnak minket. Délután kezdetét vette a buli, a kiváló hangulatról öt órától a Traffic Band együttes, fél kilenctől pedig Bényei Gábor gondoskodott.

A teljesség igénye nélkül engedjék meg, hogy felsoroljam legfőbb segítőinket: a Közterületi Csoport munkatársai, Kabai János, Nagyné Kocsis Edit, Varga Erika, a Vöröskereszt munkatársai, a Daganatos Betegek Alapítványának képviselői. Az eszközöket a Berek-Víz Kft. bocsátotta rendelkezésünkre.

Köszönjük a résztvevő fellépők, árusok és a segítők munkáját!

Hosszu Zsanett

Csicsergő óvodások

Dalma Dance Club bereki tagozat

Nádirigó Népdalkör

Kézműves foglalkozás

**Legszebb Konyhakertek verseny
egyik nyertese: Kovács Lajos**

Kocsis Csaba díjátadó

**Berekfürdői Hagyományőrző
Néptánccsoport**

Szent László vitézei

HÉTVÉGE LUKÁCSFALVÁN

Lukácsfalva polgármestere meghívta a település testvérvárosait a 2017. szeptember 2-3-ig tartandó ünnepségekre.

2017. szeptember 2-án reggel 6 órakor indult útnak Berekfürdőről 8 fő a falunapokra. A program színesítésére néptáncosokat is vártak, de ők sajnos nem tudtak jönni egy budapesti fellépés miatt. Öt órás út után megérkeztünk a 498 fős kis településre, ahol nagy szeretettel fogadtak bennünket.

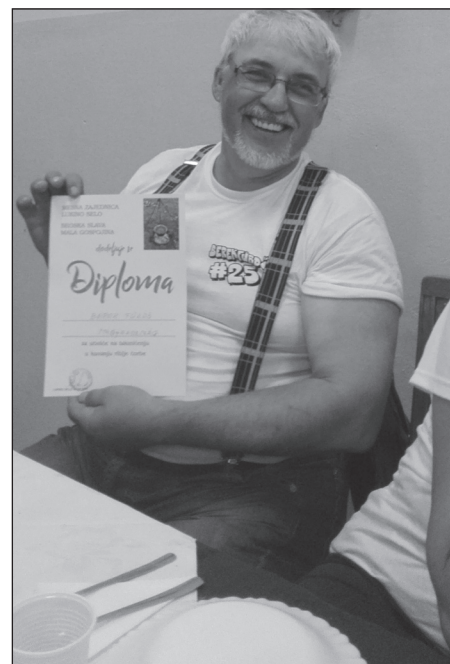
Lukácsfalva a körzet egyik legrégibbi, többségében magyarok által lakott település. Az 1990-es évek jugoszláv háborúi során mintegy harminc szerb menekült család érkezett a faluba; főleg Horvátországból, Bosznia-Hercegovinából, később Koszovóból is. A falu lakosságának ma közel 20 %-át a szerbek teszik ki.

Elkísértek a szálláshelyre, ahol megebédeltünk és már indultunk is a halászléfőző versenyre. Kustár Péter és felesége, Krisztina még itthon megfőzték az alaplevet, hogy ott már csak a halszeleteket kelljen belefőzni. Nagyon finom volt, ízlett mindenkinek.

Díjat nem nyert a halászlé, de egy elismerést igen, hogy indult a versenyen.

Este díszvacsora volt az iskola tornatermében. A Polgármester Úr felesége már az ajtóban nagy szeretettel fogadott bennünket, és elmondta többször is, hogy mennyire örül a berekfürdői delegációnak. A vacsora megnyitóján adtuk át Nagy Istvánné Erika közreműködésével a Művelődési Ház által készített ajándékot.

Másnap reggeli után 8 órakor indultunk a Paradicsom fesztiválra. Díjazták a legszebb, legízletesebb, legnagyobb paradicsomokat. A zsűribe beválasztották delegációnk egyik tagját is. Az eredményhirdetés után szentmise-re mentünk. A templom védőszentje Kisboldogasszony, a búcsút szeptember első vasárnapján ünneplik. Napközben láneggyel kedveskedtek, ebédre pedig lecsót főztek, ami igazából pörkölt tarhonyával lecsósan elkészítve. Házigazdáink gondoskodtak egy kis ajándékról útravalóként: kaptunk szendvicset, ásványvizet, paradicsomlevet. Mindenkinek

kedveskedtek egy, a paradicsom fesztivál logójával ellátott pólóval. Valamennyien egy oklevelet is kaptunk, amivel megköszönték, hogy ott voltunk és velük ünnepeltünk. A helyi Fehér-tó Festőtábor felajánlásával három képet is ajándékba kaptunk.

Bár nagyon rövid idő volt az, amit kint töltöttünk, de nagyon sok szeretet, odafigyelést kaptunk. Köszönjük, hogy ott lehettünk!

Vargáné Vadai Judit

KÖSZÖNET A TÁMOGATÁSÉRT

Tisztelettel megköszönjük az alább felsorolt intézményeknek, civil szervezeteknek, vállalkozásoknak és magánszemélyeknek, hogy nagylelkű adományaikkal hozzájárultak hagyományőrző csoportunk részére új viseletek vásárlásához:

Berekfürdő Községi Önkormányzat, Berekfürdői Sportegyesület, Bereki Kertbarátok Köre Egyesület, Dániel Farm

Őshonos Állatpark, Harsányi Lászlóné, Orosz József, Szabó Andrea.

**Berekfürdői
Hagyományőrző
Néptáncsoport**

ALKOTÓ KEZEK DÚZS IMRÉNÉ MARIKA

Feleségként, anyaként, nagymamaként és panzióvezetőként arra is szakít időt Marika, hogy közösséget formáljon a kézimunkázást szerető asszonyokkal. Mindig érdekel, honnan ered ez az erő, s gyakran tapasztalom a család és a gyermekkori tevékenységek meghatározó szerepét.

- Marika, hol kezdődött az élete?

- Kunmadarason születtem, ott jártam általános és (akkor még működő) középiskolába is. Az érettségi mellett közgazdasági ismereteket is szereztem, amelynek később nagy hasznát vettem.

- Hol sikerült elhelyezkednie?

- A madarasi OTP-ben, majd férjhezmenetelem után, 1973-ban Berekfürdőre kerültem. A következő év januárjától már az üvegyárba jártam dolgozni, tervstatistikus lettem. 1977-ben váltottam, a Touring Hotelben Elekné Ildikó mellett voltam vezető-helyettes 7 évig. Az ott szerzett tapasztalatokat a mostani Pusztai Hotel elődjében kamatoztattam, mint szállodavezető. 1993 óta vállalkozó vagyok a Berek Hotelben, tehát az idegenforgalomban találtam meg a hivatásom.

- A munka és a család mellett szükség van kikapcsolódásra is.

- A kézimunka szeretete végigkíséri egész életemet. 6 évesen édesanyámtól tanultam a vert csipke készítését, 8 évesen már egy budapesti kongresszuson, mint a legfiatalabb csipkeverő díjaztak. Az ál-

talános iskolában 4.-től 7. osztályos korunkig varrást tanultunk, nyolcadikban már főztünk. Felnőttként subáztam, varrtam kalocsait, kötöttem-horgoltam (gyerekeimnek, unokáimnak), de a keresztszemes és a szálbehúzásos se fog ki rajtam. 2008 novembere óta tógobelinnel is foglalkozom.

Unokájáról készített munkáját nem csak az Alkotó Kezek kiállításán láthatták a berekiek, hanem Daróczi Erzsike jóvoltából az Új Szolnok megyei Néplapban is. Utánpótlást is nevelt példamutató módon: Enikő, Lilike és Dávid kiemelkedik a tanulásban, s mellette ügyes kezűek lettek.

- Mióta vezeti a kézimunka szakkört?

- A kör 2014-ben alakult Oláh Piroska és Molnár Ferencné Ibolya vezetésével, tőlük vettem át a stafétát. Hol a Bod László Művelődési Ház, hol a volt Orgona Panzió adott helyet nekünk. Tavaly csatlakoztunk a Bereki Irodalmi Társasághoz, így már az Önkormányzat is támogatni tud minket anyagilag. Ez azért fontos, mert az éves kiállításán kívül ajándékokat is készítünk a bereki vendégeknek, pl. testvérvárosi, ill. nyugdíjas találkozó alkalmával, aztán köszöntjük az újszülötteket, a ballagókat, a falu legidősebb lakóját, készülnek tombolatárgyak. Mindig találunk valami lehetőséget, hogy örömet szerezzünk.

Az esti szakkör idején 18 tag nevét szedegettük össze. Természetesen nem tud mindenki minden foglalkozáson megjelenni, ez évszaktól és elfoglaltságtól is függ. Fonalak garmadát láttam Schmotzer Ibolya előtt, mások kunrózsát hímeztek, vagy éppen szakfolyóiratot böngésztek. Marika hímezett tasakot mutatott, megemléltette a tarisznyá-

kat, a fonott kosarakat, díszpárnákat is. Szeptemberben Budapesten jártak, a kun városok bemutatkozásán.

- Melyek a távolabbi terveik?

- Szeretnék egy szabás-varrás tanfolyamot beindítani, melyen az általános és középiskolás fiatalokat is szívesen látnánk. Már januártól készülünk a következő Alkotó Kezek kiállításra. A legelső alkalommal 37 kézimunkázó alkotásait mutatták be, idén százon felüli volt a kézimunkázók száma, több mint 400 művel.

Reméljük, hogy akad a faluban még jó néhány ügyes kezű ember, aki örömmel csatlakozik egy vidám társasághoz. A kellemes időtöltés mellett sokat tanulhatnak egymástól, a szívet melengető szépséges kézimunkák pedig ajándékként és otthoni díszként is hasznosak.

Kóródi Lászlóné

TÁJÉKOZTATÁS A PÁLYÁZATOKRÓL

Pályázat címe	A pályázat teljes költsége	A megnyert támogatás összege	A megvalósulás várható ideje	Megjegyzés
Magas hozzáadott értékű gyümölcs- és zöldségfeldolgozó üzem létrehozása	207.369.965 Ft	207.369.965 Ft	2018. április 30.	
Orvosi rendelő felújítása	25.076.228 Ft	25.076.228 Ft	2018. április 30.	
Önkormányzati épületek energetikai korszerűsítése (iskola, hivatal)	104.880.510 Ft	104.880.510 Ft	2018. november 30.	
Polgármesteri Hivatal bővítése		30.000.000 Ft	2019 tavasza	
Református templom felújítása	16.032.678 Ft	16.032.678 Ft	2019. augusztus 31.	
Berekfürdő turisztikai főtérének fejlesztése	130.471.043 Ft	130.471.043 Ft	2019. december 31.	
Külterületi közút fejlesztése	110.988.699 Ft	Igényelt támogatás: 99.249.749 Ft	2019. január 31.	Elbírálás alatt.
Helyi piac kialakítása	55.501.342 Ft	Igényelt támogatás: 49.951.208 Ft	2019. január 31.	Elbírálás alatt.
Művelődési Ház infrastrukturális fejlesztése	19.999.995 Ft	Igényelt támogatás: 19.999.995 Ft	2019. január 31.	Elbírálás alatt.
Turisztikai fejlesztés		1.500.000.000 Ft	2017-2030.	
Bereki Vigasság	2.500.000 Ft	2.500.000 Ft		
Tepertő Fesztivál	1.000.000 Ft			Nem nyert.
Népi Iparművészeti Tábor	1.000.000 Ft			Nem nyert.
Körmendi Lajos Író-tábor	2.000.000 Ft	300.000 Ft		
Csillagászati hét	1.000.000 Ft			Nem nyert.
Kanta Gyula Könyvtár infrastrukturális fejlesztése	3.200.000 Ft	3.200.000 Ft		
Testvértelepülési találkozó	2.700.000 Ft			Nem nyert.
Idősbarát Önkormányzat cím				Nem nyert.
Ifjúságbarát Önkormányzat cím		100.000 Ft		
Berekfürdő önállóvá válásának 25. évfordulója	2.000.000 Ft	2.000.000 Ft		
Veress Zoltán Általános Iskola infrastrukturális fejlesztése	59.001.379 Ft	59.001.379 Ft		Tankerületi pályázat.

Eddig elnyert támogatás összesen: 2.021.930.424 Ft

VOLT EGYSZER EGY TŰZOLTÓ EGYESÜLET

Önkéntes Tűzoltó Egyesület, Karcag-Berekfürdő 1989.03.11.

Térítés ellenében vállaltuk elméleti, gyakorlati oktatás lebonyolítását évi egy alkalommal. (A térítés évenként értendő.) Továbbá tűz megelőzési ellenőrzést is végeztünk szükség szerint. Az így befolyt összegből gépjárműfecskendő, apró gépkocsi, átemelő szivattyú, kismotor fecskendő, Romet segédmotoros kerékpár üzemeltetése, ill. karbantartása és egyéb eszközök vásárlása történt.

Az egyesület létszáma a beosztásuk szerint:

01. Nyitrai Károly, az egyesület parancsnoka

02. Mátyus Ferenc, az egyesület elnöke

03. Török Tibor, az egyesület gazdasági vezetője

04. Petri Kálmán, az egyesület titkára

05. Selmeczi Tamás felnőtt szakmai oktató

06. Duzs Sámuel ifjúsági szakmai oktató

07. Géricz Tibor parancsnok I. helyettes

08. Kovács Lajos parancsnok II. helyettes

09. Nyitrai Károlyné I. híradós, CB rádiókezelő

10. Géricz Tiborné II. híradós, CB rádiókezelő

11. M. Tóth István rajparancsnok

12. Cs. Németh Lőrincz –II-

13. Bézi Sándor –II-

14. Bene Lajos –II-

15. Mészáros János –II- Kg.

Május 1. MGTSz területén

16. Bugyik Sándor –II-

17. ifj. Nyitrai Károly szertáros

18. Fodor József kismotor fecskendő kezelő, belvízvédelmi felelős

19. Harsányi László gépjárműfecskendő vezető I.

20. Vona József –II- II.

21. Berényi Ferenc –II- III.

22. Kohári István –II- IV.

23. Kun János –II- V.

24. Gyűjtő Sándor rajparancsnok, kárelhárítás, tűzoltásvezető

25. Vajó Rápolti Lőrincz –II-

26. Vajó Rápolti László –II-

27. Ferenczi Imre –II-

28. Szabó Mihály –II-

29. Kóródi László –II-

30. Szabó Balázs –II- hírvívő

31. András Imre Kg. Május

1. MGTSz területén működő raj-pk

32. Szőke László –II-

33. László Imre –II-

34. Oros Kálmán –II-

35. ifj. Mészáros János –II-

36. Sággy Ottó –II-

37. Kabai János területfelelős a Béke, Lenin, Szabad Ifjúság MGTSz területén

38. Czepán István –II- Berekfürdőn a lakóházak tűzvédelmi ellenőrzője

39. Kovács Ferenc –II-

40. Vass János –II- Karcagon: Bútoripari Szövetkezet

41. Sári Máté –II- Cipőipari Szövetkezet

42. Szabó János –II- Építőipari Szövetkezet

43. Szekrényesi Ferenc –II- Kátai Gábor Kórház

44. Hircze István –II- Ruhaipari Szövetkezet

45. Tarjányi László –II-

46. Kovács Miklós –II-

47. Vinis Zoltán –II-

48. Bézi Sándor –II-

49. Tóth Imre –II-

50. Kovács József –II-

51. Mészáros János

Végezetül: az itt felsorolt adatok hitelesek, mindenki becsülettel végezte a rábízott feladatot. Tettük: magunkért, az egyesületért, családjunkért. Tettük Berekfürdőért. Tettük a lakosság nyugalmáért. Szép volt, fiúk! Én még ma is büszke vagyok rátok!

Nyitrai Károly
önk. tűzo. törzsszázlós
parancsnok

SZÁRNYPRÓBÁLGATÓ

A mérleg

6. fejezet Végeredmény

Less-sel ugyanabban a parkban, sőt ugyanazon a padon ültünk, ahol előző nap voltam Sarah-val.

- Figyelj, Leslie! Kérdezni szeretnék valamit - kezdtem bele. Nem akartam sokat habozni. A dolgok közepébe kellett vágnom.

- Hogy járok-e veled? - cukolt.

- Ez most komoly kérdés. Adam tett, vagy mondott valami furcsát mostanában, mikor vele voltál?

- Furcsát? - ráncolta össze a homlokát. Elgondolkozott. - Most, hogy mondd... jó rég volt már, de egyszerűen annyira nem tudtam hova tenni, hogy megjegyeztem. Adam Lily kórházban tartásának évfordulóján - csuklott el a hangja - hozott nekem ételt. Megettem, majd együtt elhagytuk a kórházat. A folyosón lépkedve hirtelen azt mondta, hogy „Az áruló, a gyilkos a tömegben az, aki a folyosót járja, és nem csap zajt”. Megkérdeztem, ez mit jelent, de csak mosolygott. A legfurcsább az volt, hogy Adam akkor lépett a lábaival, amikor én, így olyan volt, mintha csak egy ember járná a folyosót.

- Figyelj! Valószínűleg Adam... a gyilkos, akit keresünk.

- Tessék? - ugrott fel Leslie. - Ez nem lehet! Hogy mondhatsz ilyet, Peter?!

- Nyugodj le! Én sem akarom elhinni, de...

Azzal elmeséltem az egész történetet, amit Sarah mondott, és amit hallottam. Szólnunk kellett a rendőrségnek. Meg is tettük.

Eltelt két hét. Nyilvánosságra került Adam és Anna letartóztatása. Anna apjának volt a vegyszerei, amiket a lánya elkért tőle, ő meg odaadta Adamnek, aki azzal mérgezte meg a két lányt. A bizonyítékokat megtalálták Adamnél. A rendőr könnyedén bejutott a lakásukba és belekeverte az italukba a vegyszert. Annát bűnrészesként ítélték el. Bevallottak mindent. Anna elloptott egy kocsit és azzal próbálta elütni Lilyt. Kiderült az is, hogy Lizzy búcsúlevelet hagyott hátra, ami mindvégig Adamnél volt és nem mutatta meg senkinek. Leírta benne az okait annak, hogy öngyilkos lett. És egyben megköszönte a bátyjának, hogy segíteni szeretett volna rajta. A szülei nem is tudtak Lizzy zaklatásáról. Mindketten rengeteget dolgoztak, így szinte nem is volt idejük a gyerekeikre. Lizzy és Adam csak egymásra támaszkodhattak. Emily pedig valószínűleg félt, hogy őt is utoléri a büntetése, ezért vetett véget az életének. Annát és Adamet tehát elítélték és ezt megtudva mindenki elfordult tőlük, pedig a város lakói kedves, és jóra való embereknek ismertek meg őket. Én is így vélekedtem róluk régen. Ez is bizonyíték arra, hogy milyen megtévesztőek tudnak lenni az emberek. Képesek álarcot felvenni és abban leélni akár az egész életüket...

- Nem akarom elhinni, hogy ez így alakult - sutogta Leslie. Könnyek csillognak szemében.

Ő is megváltozott. Nyoma sem volt a régi erős, magabiztos énjének a Lilyt érő gyilkossági kísérlet óta.

- Én sem hiszem el, hogy ennyire félreismertem a... barátomat.

A fűvön ültünk egy dombon. Körülöttünk pipacsok virítottak. Fújt a szél, ami a hajunkat borzolta. Less rádőlt a vállamra.

- Túl leszünk rajta. Muszáj tovább lépünk - mondtam neki.

- Én is minden egyes nap ezt mondtam magamnak, Peter - felelte. - Lily esete óta minden nap. De a mai napig nem tudom túltenni magam azon, ami történt.

- Nem vagy egyedül, Less. Itt vagyok neked. Az igaz barátok mindig melletted lesznek. Aki pedig cserben hagy, sosem volt a barátod. Szóval nem kell egymagad megbirkóznod ezzel.

- Köszönöm - mosolyodott el halványan Leslie.

Nem fogjuk elfelejteni azt, ami történt. De megyünk tovább a kijelölt utunkon az életben. Lehet, hogy a ma fájdalmas, sőt, valószínűleg a holnap is az lesz. De telni fog az idő és a holnap mindig ott lesz nekünk, új dolgokat fog tartogatni és egy nap biztos vagyok benne, hogy képesek leszünk úgy felébredni, hogy tiszta szívünkől fogjuk értékelni azt, hogy itt vagyunk és élünk.

Vége

Dylette

KÖRMENDI LAJOS IRODALMI TÁBOR

Ez évben 2017. szeptember 5-10-e között került megrendezésre a Körmendi Lajos Irodalmi Tábor. Mint minden évben, idén is rendkívül színes programokkal, érdekesítő előadásokkal várták a kultúra iránt érdeklődő lakosokat és településünk vendégeit. Természetesen az első napon Körmendi Lajos táboralapító sírjánál - Vári Fábián László közreműködésével - rótták le tiszteletüket a táborlakók.

A tábor minden napján 17 órától irodalmi estek és műhelyek kerültek megrendezésre a Bod László Művelődési Házban, ahol rendkívül

érdekes előadásokat hallhattunk. Előadott: Oláh András főszerkesztő; Jánosi Zoltán József Attila-díjas magyar irodalomtörténész, főszerkesztő; Farkas Wellmann Éva szerkesztő; Vass Nóra szerkesztőségvezető és közreműködött az összes táborlakó.

A tábor alatt Ikonba zárt lelkek címmel kiállítás nyílt Cosmin Florentin Pop alkotásaiból és a tárlathoz kapcsolódóan a történelmi egyházak viseleteit Dr. Dénes Zoltán címzetes kanonok, Dr. Csoma Judit református lelkész és a kiállító ortodox lelkész mutatták be. A kiál-

lítást Dr. Dénes Zoltán etnográfus nyitotta meg.

A tábor utolsó teljes napját a Falunapon töltötték neves vendégeink, ahol - Berekfürdő Községi Önkormányzata nevében - Molnár János polgármester úr átadta a „Berekfürdőért díjat” Kocsis Csaba táborvezető úrnak, Berekfürdőért és a Körmendi Lajos Irodalmi Táborért végzett lelkiismeretes, odaadó munkája elismeréseként. Ezt is köszönjük és gratulálunk neki!

Hosszu Zsanett

TISZTELT LAKOSOK!

A Nemzetgazdasági Minisztérium Regionális Fejlesztési Operatív Programok Irányító Hatósága a TOP-4.1.1-15 számú pályázat keretében bruttó 25.076.228 Ft támogatásban részesítette a berekfürdői Orvosi rendelő felújítását.

A beruházás keretén belül többek között nyílászáró cserére, hőszigetelésre, burkolatcserére és fű-

téskorszerűsítésre kerül sor.

A kivitelezés kezdő időpontja: 2017. október 2.

A befejezés várható időpontja: 2018. április 30.

A munkálatok ideje alatt az orvosi rendelés ugyanabban az épületben, de az úgynevezett orvosi lakás földszinti helyiségében (5309 Berekfürdő, Berek tér 1.)

történik, a megszokott rendelési időben.

Kérem szíveskedjenek figyelni az útbaigazító jelzéseket! A beruházás befejezéséig kérjük szíves türelmüket és megértésüket!

Molnár János
polgármester

Kica (Kovács Lajosné) festménye a régi Panzióról a fürdőben

Sinka István kopjafája

Az új Polgármesteri Hivatal látványterve

Október 23-i ünnepi megemlékezés „Ahol a hősokeket nem felejtik, mindig lesznek újak.”

Berekfürdőn 2017. október 23-án 9 órakor került sor az 1956-os forradalom és szabadságharc történéseinek tiszteletére rendezett megemlékezésre. Az esős időre való tekintettel az ünnepi műsor a Bod László Művelődési Ház emeleti termében zajlott. Az ünnepi megemlékező beszédet Kovács Sándor úr, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Közgyűlés elnöke mondta. A megemlékezés fényét közreműködőként tovább emelte Csikos Sándor úr, Jászai Mari-díjas színész, rendező, színigazgató, tanár, érdemes és kiváló

művész és a Bereki Sramli Zenekar kamarakara.

Az ünnepi megemlékezés a turul szobornál koszorúzással folytatódott tovább. Berekfürdő Községi Önkormányzat nevében Molnár János polgármester úr és Hosszu András alpolgármester úr, az Önkormányzati Intézmények nevében Potornainé Szűcs Katalin aljegyző asszony és Karsainé Erős Ilona, Berekfürdő Kertészetének vezetője, a berekfürdői lakosok nevében Körmendiné Baksán Mária és Szabó Tibor, az Őszikék Nyugdíjas Klub nevében

Gyűjtő Sándor és Szöllősi- Gyűjtő Tímea, a Napsugár Nyugdíjas Klub nevében Ágoston Imréné és Kissné Kirják Ilona, a Bereki Kertbarátok Köre Egyesület nevében Varga Etelka és Györfi József, a Berekfürdő Község Települési és Idegenforgalom Fejlesztési Alapítvány nevében Oláh Piroska és Sinka István koszorúztak.

Köszönjük, hogy velünk együtt emlékeztek a 20. századi magyar történelem egyik legmeghatározóbb eseménye tiszteletére!

Hosszu Zsanett

Búcsúzunk

„Az igaz ember is eltávozik, de
fénye megmarad.”
(Dosztojevszkij)

özv. Perge József, Kóródi István,
Hliva János, Hosszú Lajosné,
Székely Lőrinc, Duzs Ferenc,
Bodnár Sándor

1956-RA EMLÉKEZTÜNK

A Berekfürdői Veress Zoltán Általános Iskolában immár hagyománynak számít, hogy a 8. osztályosok szervezésében, projekt keretében emlékezünk meg az 1956-os forradalom eseményeiről.

A projekt során a diákok sokat tanulhattak a forradalomról, 2-től 7. osztályig vettek részt a rendezvényen.

Egy hónappal a projekt előtt kezdtük el a felkészülést. Az eddigi nyolcadikosok feladataiból merítettünk ötleteket, azokat megújítottuk és kicsit megvál-

toztattuk, de teljesen új feladatokat is találtunk ki, mint például a rovásírásost. A gyerekeknek le kellett fordítaniuk a rovásírásos szavakat és rájönniük, hogy az adott szó melyik képhez kapcsolódik. A kész feladatokat próbaként többször is előadtuk az osztály előtt. Nagyon sokat készültünk és gyakoroltunk rá. A felkészítést Lazányiné Bíró Margit vezette.

9 különböző állomáson kellett jól teljesíteniük az osztályoknak. Volt kvíz, activity, totó, rovásírásos, zenés, kirakós, térképes, szö-

veges feladat. Több osztálynak is sikerült több helyen elérni a maximális pontszámot.

A gyerekek jól viselkedtek és ügyesek, kitartóak voltak, a feladatok lekötötték a figyelmüket. Mi is jól éreztük magunkat, bár egy kicsit fárasztó volt.

Sok sikert kívánunk a jövő évi nyolcadikosoknak, akik átveszik a stafétát!

A nyolcadikosok nevében írta: **Czinege Szilvia Virág és Kovács Hunor Krisztián**

IDŐSEK VILÁGNAPJA

Ez évben 2017. október 8-án került sor az Idősek világnapja alkalmából rendezett ünnepségre. A rendezvény megnyitásként Molnár János polgármester úr köszöntőjét hallhattuk, mely során az idősek köszöntésén túl megragadta az alkalmat, hogy gratulációját fejezze ki testvértelepülésünk polgármesterének, Székely Ernő úrnak, aki a csíkszentkirályi magyar közösség fejlődése, kultúrájának megőrzése, az anyaországgal való kapcsolatok ápolását is elkötelezetten szolgáló munkája elismeréseként Áder Jánostól, Magyarország köztársasági elnökétől a magyar nemzeti ünnep alkalmából Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetésben részesült. Az elismerésben olyan erdélyi személyiségek részesültek, akik életük és munkájuk során mindig szem előtt tartották, hogy saját közös-

ségükért tevékenykedjenek.

Kovács Zsoltné Zita szavaltával és Molnár Ferencné közreműködésével az elmúlt év során elhunytakra emlékezve - nevüknek felolvasásával, gyertyagyújtással - folytatódott a rendezvény. Majd kezdetét vette a műsor. Elsőként a Csicsergő Óvoda nagycsoportosait, őket követően a Dalma Dance Club

berekfürdői tagozatát, majd a Sáriai Band rendkívül színvonalas és szórakoztató műsorát, végül Karcag Város (kamara) Vegyeskarának muzsikáját hallhattuk. Az előadásokat követően következett a vacsora, ami után kezdetét vette a mulatság! A kiváló hangulatról Bényei Gábor gondoskodott.

Hosszu Zsanett

X. ŐSZI BEREKI SAKKVERSENY

Rekord létszámú mezőny

Szeptember végén került megrendezésre a X. őszi sakkverseny Berekfürdőn. A megmérettetés és a kiváló helyszín egyre nagyobb tömeget vonz a településre, így most is rekord létszámú sakkozó indult el a versenyen. A 89 fő két csoportban szállt harcba a díjáért. Az „A” csoportban 36-an indultak, köztük 3 nemzetközi mester, 8 Fide mester, egy női Fide mester és egy női mesterjelölt.

Izgalmas küzdelmek mellett nagyjából papírforma végeredmény született. A győztes nevéhez méltóan Mester Gyula lett 5,5 ponttal, őt a dobogón Leviczky Tibor és Borsavölgyi Tamás követte 5 ponttal. A hölgyek közül Terbe Zsuzsanna szerezte a legtöbb pontot (4,5), amivel 7. helyen végzett. A verseny üde színfoltja volt Frink Ferenc, akit látványos játéka miatt Palóc varázslóként is emlegetnek. Ezen nevét most

sem hazudtolta meg, sőt még a digitális sakkórát is lenyűgözte egyik lépése, mert azt követően órája 1 óra 77 percet mutatott. Természetesen az óracserét követően győzött.

A hazai versenyzők közül Mohácsi Imre és Egyed Gábor 3,5 ponttal a 17. illetve a 21. helyen végeztek. Játékukban több volt, de most az ellenfelek kevés hibáit nem tudták mindig kihasználni. Egyed Viktória egy mérkőzéssel kevesebbet játszott, de így is sikerült 3 pontot szereznie és a 25. helyen végzett.

Az 53 fős „B” csoportban már felborult a papírforma. A győztes Juhász Nagy Sándor lett 6 ponttal, őt meglepetésre Nagy Szilárd követte 5,5 ponttal, aki ezen a versenyen végre kiegyensúlyozottan játszott. Ezt a remek formáját remélhetőleg sokáig tudja majd tartani. A 3. helyezett Nagy Miklós lett, aki először indult a versenyen, de remélhetőleg

rendszeres résztvevővé válik, ahogy a dunaharasztiak és a veszprémiek is évek óta visszatérő vendégei a településnek és a versenynek is.

A hazaiak közül Illés Dávid Márk sokáig az élmezőnyben harcolt, végül 4 ponttal a legeredményesebb ifjúsági játékos díjat érdemelte ki. Szűcs Ferenc és Vízkeleti Pál szintén 4 pontot gyűjtött és a középmezőnyben végeztek. Kurucz János berekfürdői legeredményesebb játékos, hullámzó játékkal 3 pontot ért el a versenyen. Kovács Sándor és Rózsa Zoltán most nem volt igazán formában, remélhetőleg tavasszal sikeresebbek lesznek. Szaniszló Milán élete első versenyén becsülettel küzdött, fejlődése szempontjából nagyon hasznos és tanulságos partikat játszott. Remélhetőleg tavasszal ezekből tanulva győzelmeket fog szerezni.

Egyed Zsolt

ORSZÁGOS DUATLON VERSENY MARCALIBAN

Nagyon örültünk, hogy két év kihagyás után ismét Berekfürdőn került megrendezésre a megyei duatlon verseny, melyen 23 fővel vettünk részt iskolánkból.

17 fővel jutottunk tovább az országos duatlon versenyre, amit Marcaliban rendeztek meg. Egy hónap felkészülési idő volt rá. A verseny előtti napon korán reggel indultunk el nagy izgatottsággal testvértelépülésünkre, Zalakomárba. Hosszú utazás után megérkeztünk úticélunkhoz. Mindenki elfoglalta kényelmesen a szállást. Majd 7 óra körül elindultunk vacsorázni, ahol különböző pizzákat fogyaszthattunk. Reggel már korán ébredtünk. Hosszas keresés után megérkeztünk a verseny

helyszínére. A regisztráció miatt 8 órakor ott kellett lenni a centrumban. Az A és B kategória versenyzői egy időpontban és egy helyszínen rajtoltak. Először a IV. korcsoportos fiúk indultak. Mindenki sportszerűen szurkolt. A lányok eközben bemelegítettek a futamra. A IV. korcsoportos fiúk és lányok távja: elsőként 2 km futás, 8 km kerékpározás és végül 1 km futás. Harmadjára a III. csoportos fiúk, majd lányok indultak el. A távjuk: elsőként 1 km futás, majd ezt követően 4 km kerékpározás és végül 500 m futás. A pálya kijelölése nem mindenki számára volt szerencsés, inkább technikás útvonal volt. Nekünk – mint alföldi gyerekeknek – újdonságot jelentett

ez a lejtős, kanyargós, szűk utcákon átvezető pálya. Az egyik berekfürdői diák elesett kerékpárral, csapattársa nagyon sportszerűen felsegítette – kockáztatva ezzel helyezését – és együtt értek be a célba. Rajtuk kívül többen szenvedtek kisebb-nagyobb balesetet a táv során. Egyébként tisztessen helytálltunk. Legjobban mi, 8. osztályosok szerepeltünk. Bánhegyi Tamás 20. helyezett lett 60 induló között.

Fáradtan, de élményekben gazdagon tértünk haza.

Köszönjük szépen Bánhegyi Tamás tanár úr felkészítő munkáját!

Kiss Nikolett, ifj. Bánhegyi Tamás, Marek Nóra, Semsei Szimonetta

ILLA BEREK – Berekfürdő önkormányzatának negyedéves lapja

Felelős kiadó: Berekfürdő Község Önkormányzata, 5309 Berekfürdő, Berek tér 15.

Szerkesztő bizottság: Hosszu András, Kóródi Lászlóné, Kóródi Csilla

A szerkesztőség címe: 5309 Berekfürdő, Móricz Zsigmond u. 16/A; Telefon: 06/59-319 - 068; Hosszu András: 06-30-627-7927

E-mail: kkanal@indamail.hu ; Köszönjük a fotókat!

E számunk szerzői: A Bod László Művelődési Ház dolgozói, a Polgármesteri Hivatal dolgozói, Dr. Csoma Judit, Dylette, Egyed Zsolt, Horváth Éva, Hosszu Zsanett, Karsai János, Keresztes Ágnes, Kóródi Lászlóné, Koszna Anita, Molnár János, Nyitrai Károly, Vargáné Vadai Judit és a 8. osztályos tanulók.

Nyomdai munkálatok: **Karcagi Nyomda Kft.**

Felelős vezetők: Márkusné Tankó Orsolya, Nagyné Tankó Tímea,

5300 Karcag, Kertész József u. 20. sz. Tördelés, tipográfia: Vona Zoltánné Telefon: 06/59-503-103